

hangArózsa 2.

kiszakítom
kisütöm
óriás kenyér
szebb a sánta kovács pajzsánál
térdeim között megszurkálom a dikiccsel
melyet még kassák lajostól kaptam a bécsi úton
— fületem prágai poloskák ropogtatták
körül faszögelem majd papucsszögekkel verem tele
miért ez érthetetlen pékcipészkedés ez cipésszögekésés miatt
ne kérdezd
bújj új bakancsodba
vedd nehéz pajzsodat
s indulj
ha fulladsz
becsén bármikor fürjtojáskúrát vehetsz
ott már kitisztult egyszer egy nagy torok
sárgáz hattüdala néha még megdübörögteti koponyám fedelét
akár futó kocsik a kanalizáció kerek öntöttvasát
indulj
indítsd be ismét kozmikus gurgulyád
 kozmikus gurgulyád a hangafüben
máriaüveg anatómikus atlasz bombe à la renaissance
itt küldöm írja v. g. bátyjának egy ottani csóka tollacskáját
félbehagyott versek szegény (t. á.) halkuló rebegését
hebegését: szebb-eb-hebbel.
„Hajdan dorongok, vas etc. és Erő.”
indítsd be hát kozmikus gurgulyád
a hangafüben hanyatt hanglétrád: hangArózsa (havasszépe azálea).
szakítsd le
szakítsd ki
süss ki valami okosabbat
agancsgombjaidhoz perecszín díszkötést
a hangaföldön
énekes & költő & számár
számár
kenyeret sütött a jóreménység fokán

DOB AI PÉTER

Christel szobája

HAVANNA, HOTEL NACIONAL, 519-ES
SZOBA, 1974. I. 22. MAGAMBAN BESZÉ-
LEK: KLASSZIKUS ÖRÖMÁLLAPOT,
MONDOK VALAMIT MAGAMNAK

*Kioldozódom mindenkiből.
Mások hideg kezéből,
mások üzletéből,
mások nagy dumájából,*

*a hülye kritikáikból:
gyermekkoromig visszajátszom magam. —
Kiválok anyámból is.
Lenni más merek.
Apát képzelek! Sorsot alkotok:
a legesetlegesebb jelekből.
És reményem tiszta, mint egy ősi arc,
mint az első arc, legelső arc,
amely még csak engem kívánt,
csak engem formált ijesztő-idegen
utódain át —*

Másnap

*A hold fotogrammja az égen.
Kihűlt duralumínium korong.
A házak, a lakások most, mint a kutak:
némák és mélyek.
Az alvó arcok között nincs határ.
Az arcok, mint az álmok:
most összeérnek.
Ez az éjszaka. Megérted végre?
És másnap mindenki téved.*

ZALÁN TIBOR

A fiú indulása

*Innen indulj el
a széldárdákkal átvert irányban*

*kövesd a vonatzakatolást
a mindig szótlán embereket*

*kerüld a suttogó füveket
az áldott asszonyokat*

*ha átérsz
ints vissza azoknak
akik mégis ittmaradtak*

Zalán Tibor a JATE Bölcsészettudományi Karán II. éves hallgató. Itt jelennek meg első versei.